

мирович Юзефовъ въ Киевъ (1 мартъ 1855), въ която, следъ като се изтъква казаното въ онова свидетелство, подчертава се, че Селимински познавалъ тѣй добре работитѣ въ отечеството си, гдето е игралъ и значителна роля, щото „почти со словъ его я былъ во состояніи написать о Болгаріи брошуру“. Съобщава се, освенъ това, за характера на Селимински: „Онъ скромень и застенчивъ, только ласкою можно привести его въ нормальное состояніе“. И, молейки Юзефова за покровителство надъ доктора, който отивалъ да се поклони въ Киевъ, това „светилище на православието“, генералътъ обажда още, че Селимински напжтвалъ въ този градъ нѣколко българчета, които следвали тамъ, за да бждатъ полезни на отечеството си. Отъ Киевъ, 15 августъ 1855 г., ние имаме и препоржката на М. Юзефовичъ за Селимински предъ баронъ Павелъ Теодоровъ, комуто докторътъ могълъ да окаже всѣко съдействие.

На 5 февруарій 1856 г. българскитѣ доброволци отъ конния взводъ се оплакватъ на Селимински (писмото е адресирано: „До Ваша Благородія Разпоредителю надъ Болгарскихъ Волонтеровъ Г. Доктору Селеменскому“), че тѣ били оставили всичкитѣ си задължения — къмъ занятие, имотъ и домъ, къмъ чада и родители — за да се борятъ „за правото на православието и ползата на отечеството“, но търпѣли зли обноски отъ командиря си, поради което се решили да го молятъ за закрила (— „да прибѣгнемъ до Ваша Благородія, като до едни що-то вы ны побудихте и разписахте въ волонтерскитѣ роты“). — На 16 юний с. г. главниятъ щабъ на II армия поржчва писмено на Бесарабския губернаторъ да събере сведения за полковникъ Горбачевски, Конеско и д-ръ Ив. Селимински, „какія они имѣютъ теперь намѣренія касательно возвращенія въ Княжества“, щомъ мирътъ е сключенъ. — Самъ Селимински подава до началникъ щаба на II армия една докладна записка отъ 10 юлій 1856 г., въ която съобщава за намѣрението си да се завърне следъ сключването на мира въ Влахия, при своитѣ близки (— „своимъ роднимъ, где я оставилъ незначительный домъ и малое при немъ обзаведеніе“). По този случай той дава нѣкои сведения за себе си, а именно: 1. че е билъ въ Браила градски лѣкаръ съ 800 лева заплата (75 рубли по влашки курсъ); 2. че при идването на рускитѣ войски въ Влашко и Молдова билъ натоваренъ отъ главнокомандуващия да организира доброволчески отредъ (— „миѣ